

Nr 221.

Av herr **Elofsson, Gustaf**, och herr **Persson, Karl**, *angående utredning av frågan om beskattning av förströelsetidskrifter.*

Rådande statsfinansiella läge, som tvingar till yttersta återhållsamhet med nya statsutgifter, har nödvändiggjort, att även i och för sig behjärtansvärda förbättringar av sociala och andra förmåner måste uppskjutas. Möjligheten och lämpligheten av en ökad indirekt beskattning är för närvarande föremål för utredning av 1952 års kommitté för indirekta skatter.

I detta sammanhang bör enligt vår uppfattning framför allt frågan om skatt på tidskrifter av förströelsekaraktär tagas upp till övervägande. Denna fråga har tidigare varit föremål för riksdagens behandling. Det kan erinras om att 1949 års skatteutredning på sin tid föreslog, att skatt på förströelsetidskrifter skulle införas i samband med att pappersskatten avskaffades. I anledning av motioner förutsatte bevillningsutskottet vid 1949 års riksdag, att Kungl. Maj:t i samband med avvecklingen av pappersbeskattningen skulle ägna uppmärksamhet åt spörsmålet om införande av ensärskild beskattning av förströelsetidskrifter. Detta bevillningsutskottets uttalande godkändes utan invändning av riksdagen. Av den debatt, som vid frågans avgörande förekom i riksdagen, framgick att bevillningsutskottet intog en positiv inställning till frågan om skatt på kolorerad veckopress. När finansministern till 1950 års riksdag framlade proposition om pappersskattens avskaffande, frångicks emellertid 1949 års skatteutrednings förslag om införande av skatt på tidskrifter av förströelsekaraktär. Motionsledes framfört förslag om införande av sådan beskattning avvisades av riksdagen med hänvisning till rent tekniska svårigheter, som ansågs föreligga beträffande avgränsning av beskattningsområdet. Bevillningsutskottet erinrade i sitt betänkande över motionerna om att riksdagen, då den tidigare haft att taga ställning till frågan om införande av beskattning av förströelsetidskrifter, icke i princip ställt sig avvisande till tanken på en sådan beskattning. Utskottet underströk vidare, att denna fråga ur statsfinansiell synpunkt icke är av oväsentlig betydelse.

Riksdagen har alltså vid tidigare ställningstaganden i princip icke avvisat tanken på beskattning av förströelsetidskrifter. Vid fråga om indirekt beskattning bör enligt vår mening uppmärksamheten riktas på möjligheterna av beskattning av kolorerad veckopress. En sådan beskattning skulle träffa en umbärlig konsumtion, varför icke ur sociala synpunkter något hinder för en sådan åtgärd kan föreligga. Det finns i vårt land en rik flora av kolorerade veckotidningar och månadstidskrifter. En beskattning av denna kate-

gori, som ur kulturell synpunkt ofta inte kan tillmätas något större värde, synes oss icke strida mot tryckfrihetslagstiftningens grunder. En sådan skatt borde förslagsvis utgå med 30 procent av tidskrifternas försäljningspris. Härigenom skulle ganska betydande inkomster kunna tillföras statskassan.

En objektiv gränsdragning mellan skattepliktiga och skattefria tidskrifter skulle knappast möta några större svårigheter. Vi förutsätter givetvis, att endast tidskrifter av förströelsekaraktär skulle beskattas. Religiösa, fackliga, politiska, kulturella, litterära, vetenskapliga och ekonomiska tidskrifter bör vara undantagna från beskattning. Med utgångspunkt från dessa definitioner torde det inte möta några större svårigheter att fastställa vilka tidskrifter som skall vara skattepliktiga.

Det är enligt vår mening önskvärt, att frågan om beskattning av förströelsetidskrifter toges upp till ny prövning i samband med nu pågående utredning om de indirekta skatterna.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att frågan om beskattning av förströelsetidskrifter måtte bli föremål för prövning i samband med nu pågående utredning rörande de indirekta skatterna.

Stockholm den 26 januari 1954.

G. Elofsson
i Vä.

Karl Persson.
